

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Nagoltrans”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Nagoltrans” împotriva Serviciului Fiscal de Stat al Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

împotriva deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nagoltrans” și menținută hotărârea din 5 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

(Dosarul nr.3ra-50/23
NR PIGD 2-21175344-01-3ra-18012023)

Recursul depus până la 1 septembrie 2023. Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023). Dezacordul recurenței cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: Gr. Cazacu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan)

25 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Nagoltrans”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul de judecată compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *Judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT:

1. La 29 noiembrie 2021, SRL „Nagoltrans” a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Serviciului Fiscal de Stat al Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

2. În susținerea acțiunii reclamanta a indicat că la 8 septembrie 2021 a recepționat decizia nr.654/3451 din 08.09.2021, prin care i s-a aplicat amendă în mărime de 5000 de lei în temeiul art.245 alin.(1) din Codul fiscal (neutilizarea echipamentelor de casă și de control).

3. Decizia respectivă a fost emisă în baza Actului de control fiscal nr.5-711789 din 20.08.2021 întocmit în rezultatul controlului fiscal efectuat prin metoda verificării parțiale operative conform controlului planificat conform riscurilor de către inspectorii fiscali Anastasie Avasiloaie și Tatiana Sarev, care au constatat că au fost efectuate încasări în sume bănești de 5880 de lei fără utilizarea echipamentului de casă și de control existent. Întreprinderea a reflectat în evidența contabilă operațiunea de livrare în adresa cet. Vieru Igor conform dispoziției de încasare nr.52 din 13.03.2021, astfel fiind admisă încălcarea prevăzută de art.8 alin.(2) lit.c) din Codul fiscal, pct.3 cap. II, 35 subpct.1, cap.VI, anexa 3 din Regulamentul cu privire la exploatarea echipamentelor de casă și control pentru efectuarea decontărilor în numerar sau prin alt instrument de plată, anexa 3 la Hotărârea Guvernului nr.141 din 27.02.2019.

4. Nefiind de acord cu decizia nr.654/3451 din 08.09.2021, la 4 octombrie 2021, în temeiul art.268-269 din Codul fiscal, SRL „Nagoltrans” a depus la Serviciul Fiscal de Stat contestație, solicitând anularea acesteia.

5. În motivarea contestației SRL „Nagoltrans”, cu trimitere la prevederile art.19 alin.(1) și (2) din Legea nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, a invocat că controlul inopinat inițiat de SFS, reieșind din riscuri, urma să fie inițiat numai în cazul în care organul fiscal avea la dispoziție probe care dovedesc faptul că încălcările

admise de către agentul economic prezintă un pericol iminent și imediat pentru mediu, viață, sănătate și proprietatea persoanelor. La caz, Serviciul Fiscal de Stat nu dispunea de astfel de probe ceea ce atestă că decizia de inițiere a controlului a fost efectuată cu încălcarea legii, iar potrivit art.31 alin.(1) din Legea nr.131/2012, rezultatele controlului se consideră nule și nu pot servi drept temei pentru executarea prescripției privind înlăturarea încălcărilor și/sau pentru aplicarea sancțiunilor respective în cazul în care controlul a fost efectuat de organul de control și/sau de colaboratorii acestuia cu încălcarea prevederilor prezentei legi, prin urmare, decizia contestată urma să fie anulată.

6. Reclamanta a indicat că la 28 octombrie 2021 a recepționat decizia nr.645/319 din 21 octombrie 2021, prin care Serviciul Fiscal de Stat a respins contestația sa, motivând că controlul fiscal a fost inițiat în temeiul deciziei nr.DICF-111319/02 din 08.08.2021 în corespundere cu legislația în vigoare, iar prevederile art.19 alin.(1) și (2) din Legea nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, nu se extind asupra controalelor efectuate de SFS.

7. În viziunea reclamantei, argumentul Serviciului Fiscal de Stat precum că prevederile art.19 alin.(1) și (2) din Legea nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, nu se extind asupra controalelor efectuate de SFS, vine în contradicție cu prevederile art.1 alin.(4) lit.e) din aceeași lege, care statuează că dispozițiile prezentei legi nu se extind asupra controalelor efectuate de către Serviciul Fiscal de Stat, cu excepția înregistrării, supravegherii și raportării controalelor în Registrul de stat al controalelor.

8. Reclamanta a menționat că potrivit art.216 alin.(12) din Codul fiscal, decizia de inițiere a controlului fiscal se înregistrează în Registrul de stat, iar dispozițiile alin.(13) al aceluiași articol statuează că decizia de inițiere a controlului fiscal se echivalează cu delegația de control prevăzută de Legea nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

9. Reclamanta consideră că Legea nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător se extinde asupra controlului efectuat conform deciziei nr.DICF-111319/02 din 02.08.2021, și prin urmare, decizia nr.645/319 din 21 octombrie 2021 și decizia nr.654/3451 din 08 septembrie 2021, urmează a fi anulate ca ilegale și neîntemeiate.

10. Reclamanta apreciază ca fiind eronată concluzia SFS în baza căreia a fost emisă decizia nr.654/3451 din 8 septembrie 2021 precum că în cadrul controlului fiscal la fața locului prin metoda verificării parțiale la SRL „Nagoltrans”, funcționarii fiscali au stabilit că entitatea la 13.03.2021 a încasat mijloace bănești în numerar în sumă de 5880 de lei fără utilizarea echipamentului de casă și control, drept rezultat fiindu-i aplicată amendă în

mărime de 5000 de lei, deoarece potrivit art.247 lit.a) și c), art.233 și art.239 din Codul fiscal, persoana care examinează cazul de încălcare fiscală este obligată să clarifice dacă: a avut loc într-adevăr o încălcare fiscală și există alte circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului. Scopul procedurii de examinare a cazului de încălcare fiscală, precum și condițiile generale de tragere la răspundere pentru încălcarea fiscală, constă în: clarificarea promptă, multilaterală, exhaustivă și obiectivă a circumstanțelor în care s-a produs precum și, stabilirea cauzelor și condițiilor în care au contribuit la comiterea încălcării fiscale în timpul și la locul săvârșirii încălcării.

11. Potrivit Regulamentului cu privire la exploatarea echipamentelor de casă și control pentru efectuarea decontărilor în numerar, conform anexei nr.3 capitolul VI, în momentul încasării mijloacelor financiare se eliberează bon de plată și operațiunea economică se înregistrează în echipamentul de casă și control. La caz, contractul de locațiune încheiat între SRL „Nagoltrans” și Vieru Igor a fost încheiat la 12 martie 2021, iar inspectorii fiscali la examinarea cazului urmau să clarifice cu certitudine dacă au fost sau nu achitați banii de către locatar la momentul semnării contractului de locațiune la 13 martie 2021, după care s-a reflectat în contabilitate.

12. Pe lângă acestea, decizia nr.654/3451 din 08 septembrie 2021 a fost emisă în rezultatul controlului fiscal efectuat prin metoda verificării parțiale și nu integrale, prin urmare, decizia respectivă a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art.233 și art.239 din Codul fiscal, adică nu au fost examinate obiectiv toate circumstanțele cauzei.

13. Fapta presupus comisă în temeiul art.254 alin.(1) din Codul fiscal (încălcarea regulilor de utilizare a echipamentului de casă și de control) putea fi imputată numai la momentul achitării banilor, dar nu după 6 luni, în lipsa probelor pertinente și concludente, care ar confirma faptul că locatarul Vieru Igor a transmis SRL „Nagoltrans” la data de 13 martie 2021, suma de 5880 de lei.

14. Reclamanta consideră că decizia nr.654/3451 din 08 septembrie 2021 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale, cât și decizia nr.645/319 din 21 octombrie 2021 emisă pe marginea contestației sale, sunt neîntemeiate și ilegale, pasibile de a fi anulate, deoarece nimeni nu poate fi supus unei sancțiuni până nu este dovedită vinovăția sa.

15. În contextul enunțat SRL „Nagoltrans” a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziilor emise de Serviciul Fiscal de Stat nr.654/3451 din 08 septembrie 2021 asupra cazului de încălcare a legislației comise de SRL „Nagoltrans” și nr.645/319 din 21 octombrie 2021 pe marginea contestației împotriva deciziei nr.654/3451 din 08 septembrie 2021.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE:

16. Prin hotărârea din 5 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca neîntemeiat acțiunea depusă de SRL „Nagoltrans”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL:

17. La 11 aprilie 2022, în conformitate cu art.232 alin.(1) din Codul administrativ, SRL „Nagoltrans”, reprezentată de avocata Palamari Aliona, prin intermediul poștei electronice, a depus apel inițial (nemotivat) împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 20 mai 2022, în conformitate cu art.232 alin.(2) din Codul administrativ, prin intermediul poștei terestre, a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 05 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL:

18. Prin decizia din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Nagoltrans” și s-a menținut hotărârea din 5 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

19. Prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile de respingere a acțiunii depuse de SRL „Nagoltrans”, constatând că în cadrul controlului fiscal la fața locului, efectuat de către funcționarii fiscali din cadrul DGCPD, potrivit actului de control nr.5-711789 din 20.08.2021, s-a constatat încălcarea de către SRL „Nagoltrans” a prevederilor art.8 alin.(2) lit.c) din Codul fiscal și pct.3 cap.II din Regulamentul cu privire la exploatarea echipamentelor de casă și de control pentru efectuarea decontărilor în numerar și/sau prin alt instrument de plată, Anexa nr.3 la Hotărârea Guvernului nr.141/2019, prin încasarea de către contribuabilul SRL „Nagoltrans” a mijloacelor bănești în numerar, fără utilizarea echipamentului de casă și de control (ECC), pentru operațiunea economică încheiată cu Vieru Igor, prin neînregistrarea operațiunii în numerar la încasarea mijloacelor bănești în sumă de 5880 de lei la 13.03.2021, drept consecință prin decizia nr.654/3451 din 08.09.2021, emisă de către DGCPD, contribuabilului i-a fost aplicată amendă în mărime de 5000 de lei în temeiul art.254 alin.(1) din Codul fiscal.

20. Instanțele de judecată nu au reținut argumentele reclamantei/apelante precum că controlul fiscal a fost inițiat cu încălcarea prevederilor art.19 alin.(1) și (2) din Legea nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, or, potrivit art.1 alin.(4)

lit.e) din aceeași lege, dispozițiile prezentei legi nu se extind asupra controalelor efectuate de către Serviciul Fiscal de Stat, cu excepția înregistrării, supravegherii și raportării controalelor în Registrul de stat al controalelor.

21. La acest aspect, instanțele de judecată au dedus că reieșind din prevederile legale precitate, Serviciul Fiscal de Stat, la efectuarea controalelor, se va ghida și va aplica prevederile prezentei legi doar în partea ce ține de înregistrarea controalelor (art. 8, 9), supravegherea controalelor (art.10-13), și raportarea controalelor (art. 312).

22. Din cele constatate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au rezumat că înregistrarea controlului fiscal efectuat la SRL „Nagoltrans” s-a realizat în strictă conformitate cu prevederile legale, iar informația cu privire la inițierea controlului menționat se regăsește inclusiv pe site-ul: www.controale.gov.md, în rubrica „*Controale inopinate*”.

23. Instanțele de judecată nu au reținut argumentul apelantei/reclamante precum că inspectorii fiscali la examinarea cazului de încălcare a legislației urmau să clarifice cu certitudine dacă au fost sau nu achitați banii de către locatar la momentul semnării contractului de locațiune din 12 martie 2021 sau la 13 martie 2021, deoarece în cadrul controlului fiscal la fața locului prin metoda verificării parțiale s-a constatat că în contabilitatea SRL „Nagoltrans” este înregistrată dispoziția de încasare nr.52 din 13.03.2021 de la Vieru Igor a sumei de 5880 de lei în baza contractului de locațiune și a procesului-verbal de predare din 12 martie 2021.

24. Instanțele de judecată au constatat că pentru locațiunea automobilului, Vieru Igor a achitat suma totală de 5880 de lei în baza dispoziției de încasare nr.52 din 13.03.2021 (cod CDUM 030751). Potrivit contractului de locațiune din 12.03.2021, încheiat între SRL „Nagoltrans” și Vieru Igor a fost trecută în folosință și posesia temporară a ultimului, mijlocul de transport „Toyota Auris” cu nr. de înmatriculare XVH 360, cu plata de 294 de lei per zi, în perioada 12 martie 2021 – 01 aprilie 2021. În cadrul examinării de către inspectorii fiscali a benzii de control a echipamentului de casă și de control, s-a constatat că la 13.03.2021 a fost generat raportul „Z” cu numărul „1877” pentru livrările efectuate din 11.03.2021 – 12.03.2021, în sumă totală de 7050 de lei. Ulterior, la 16.03.2021, a fost generat raportul „Z” cu numărul „1878” pentru livrările efectuate în perioada 13.03.2021 - 15.03.2021 (total 3 bonuri) în sumă totală de 3365 de lei. Reieșind din faptul că suma totală din bonurile de casă eliberate de către SRL „Nagoltrans” în perioada 13.03.2021 - 15.03.2021, constituie 3365 de lei, s-a constatat neutilizarea echipamentelor de casă și de control la documentarea tranzacției conform contractului de locațiune între SRL „Nagoltrans” și Vieru Igor.

25. În lumina celor expuse, instanțele de judecată ierarhic inferioare au concluzionat în privința netemeinicii acțiunii și a apelului depuse de SRL „Nagoltrans”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS:

26. La 29 octombrie 2022, SRL „Nagoltrans”, prin intermediul poștei electronice, a depus recurs (nemotivat), iar la 09 ianuarie 2023, a prezentat motivarea recursului, solicitând casarea integrală a deciziei din 27 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 05 aprilie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii în sensul formulat.

SOLICITĂRILE RECURENTEI:

27. În susținerea recursului SRL „Nagoltrans” a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei contestate a încălcat prevederile art.432 alin.(2) lit.c) CPC potrivit căroră, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

28. De fapt, recurenta în cererea de recurs a invocat aceleași argumente pe care le-a reiterat în acțiune și apel, suplimentar menționând că, instanța de apel eronat a interpretat prevederile Legii nr.131 din 08 iunie 2012 și ale art.254 alin.(1) din Codul fiscal. Bani au fost achitați de către Vieru Igor la momentul semnării contractului de locațiune și anume, la 12 martie 2021, iar potrivit raportului „Z”, suma respectivă s-a decontat prin echipamentul de casă, fapt ce atestă că SRL „Nagoltrans” a utilizat echipamentul de casă.

29. Recurenta consideră că cazul dedus judecătii nu cade sub incidența prevederilor art.254 alin.(1) din Codul fiscal, deoarece încălcarea fiscală ține de reflectarea incorectă a sumei încasate în contabilitate pentru care urma să fie sancționată.

30. La 7 februarie 2023, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, solicitând respingerea recursului depus de SRL „Nagoltrans”, deoarece argumentele invocate în recurs sunt declarative, lipsite de suport probatoriu. Instanțele de judecată ierarhic inferioare au elucidat și au apreciat pe deplin toate circumstanțele importante ale cauzei, atât hotărârea primei instanțe, cât și decizia instanței de apel au fost emise cu respectarea prevederilor legale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ:

31. Articolul XI alin.(1) și (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) statuează că:

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art.VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023. (3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

32. Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

33. Recursul SRL „Nagoltrans” a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 1 septembrie 2023, și anume la 29 octombrie 2022 cel inițial și la 9 ianuarie 2023 cel motivat, prin urmare va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

34. Articolul 244 alin.(1) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 01 septembrie 2023) statuează că:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

35. Articolul 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevede că:

(1) Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

(2) Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

36. Articolul 246 alin.(1) și (2) lit.a)-f) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) reglementează că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil *în special* când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI DE RECURS:

37. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că Curtea de Apel Chișinău a

pronunțat dispozitivul deciziei contestate, în ședință publică, la 27 septembrie 2022.

38. Actele cauzei atestă că copia dispozitivului deciziei a instanței de apel a fost notificată SRL „Nagoltrans” la 10 octombrie 2022, fapt ce se confirmă avizul poștal de recepție anexat la dosar (f.d.89).

39. Totodată, din materialele dosarului rezultă că copia deciziei integrale (motivată) a instanței de apel a fost notificată SRL „Nagoltrans” la 16 decembrie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul poștal de recepție anexat la dosar (f.d.93).

40. Astfel, recursul (inițial și motivat) a fost depus de SRL „Nagoltrans” cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare 1 septembrie 2023).

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că din analiza prevederilor legale precitate supra rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului depus până la data de 1 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art.246 alin.(2) din Codul administrativ, dar urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

43. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

45. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

46. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

47. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

48. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct.85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45*). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (*Botten v. Norway, hotărârea din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39*).

49. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 CEDO (*Helmerts c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A*).

50. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Nagoltrans”.

51. În conformitate cu prevederile art.230 și art.246 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată SRL „Nagoltrans”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni